Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 4. marca 2020 [1]

Vec C-104/19

Donex Shipping and Forwarding BV
za účasti:
Staatssecretaris van Financiën

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Obchodná politika – Antidumpingové clá – Platnosť nariadenia (ES) č. 91/2009 – Dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 2 ods. 10 – Článok 6 ods. 7 a články 19 a 20 – Procesné práva – Porušenie práv na obranu – Dovozca do Únie, ktorý sa nezúčastnil antidumpingového konania“

1. Predmetom prejednávanej veci je návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko), týkajúci sa platnosti nariadenia (ES) č. 91/2009 [2] (ďalej len „sporné nariadenie“), ktorým Rada Európskej únie uložila konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

2. Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa podáva v rámci konania prebiehajúceho na vnútroštátnom súde vo veci kasačnej sťažnosti, ktorú podala spoločnosť Donex Shipping and Forwarding BV (ďalej len „Donex“) proti výzve na zaplatenie antidumpingových ciel týkajúcich sa dovozu výrobku, na ktorý sa vzťahuje pôsobnosť sporného nariadenia, uvedenou spoločnosťou.

3. Donex sa v konaní pred vnútroštátnym súdom dovoláva viacerých dôvodov neplatnosti sporného nariadenia. Tieto návrhy sa zameriavajú na otázku, či dovozca do Únie, akým je Donex, ktorý sa nezúčastnil na konaní vedúcom k prijatiu nariadenia týkajúceho sa uloženia antidumpingových cien, môže alebo nemôže namietať neplatnosť takéhoto nariadenia z dôvodu dovolania sa skutočnosti, že orgány Únie údajne neposkytli vyvážajúcim výrobcom, ktorí na predmetnom konaní spolupracovali, informácie potrebné na to, aby mohli riadne podať žiadosti o úpravu normálnej hodnoty používanej na stanovenie dumpingového rozpätia.

1 Jazyk prednesu: taliančina.

2 Nariadenie Rady (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 29, 2009, s. 1).

I. Právny rámec

A. Medzinárodné právo

4. Dohoda o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) obsahuje v prílohe 1A Dohodu o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994[3] (ďalej len „antidumpingová dohoda“).

5. V článku 2 ods. 4 antidumpingovej dohody sa stanovuje:

„2.4. Správne porovnanie sa uskutoční medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Toto porovnanie sa vykoná na základe rovnakých obchodných podmienok, obyčajne za podmienky ‚zo závodu‘, a s ohľadom na predaje uskutočnené, pokiaľ možno, v rovnakom období. Náležite sa zohľadnia rozdiely, ktoré ovplyvňujú cenové porovnanie vrátane rozdielov v podmienkach obchodu, zdanenia, úrovní obchodu, množstiev, fyzických vlastností a akýchkoľvek iných rozdielov, pri ktorých je zrejmé, že majú vplyv na cenovú porovnateľnosť.… V prípadoch uvedených v článku 2 ods. 3 je potrebné brať do úvahy náklady vrátane ciel a daní, ktoré vznikajú medzi dovozom a opätovným predajom, ale aj vznikajúci zisk. Ak v týchto prípadoch bolo ovplyvnené cenové porovnanie, úrady určia normálnu hodnotu na úrovni obchodu zodpovedajúcej úrovni obchodu za stanovenú vývoznú cenu, alebo budú postupovať podľa skutočností, ktoré tento odsek umožňuje použiť. Úrady oznámia dotyčným stranám, ktoré informácie sú nevyhnutné na zabezpečenie celkového porovnania a nebudú ich neprimerane zaťažovať pri dokazovaní.“

B. Právo Únie

1. Základné nariadenie

6. Ku dňu prijatia sporného nariadenia sa na prijímanie antidumpingových opatrení Európskou úniou vzťahovali ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva[4], ktoré bolo naposledy zmenené prostredníctvom nariadenia Rady č. 2117/2005 z 21. decembra 2005[5] (ďalej len „základné nariadenie“).

7. V článku 2 s názvom „Vymedzenie dumpingu“ v odseku 10 s podtitulom „Porovnanie“ základného nariadenia sa stanovuje:

„Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie [ak nie je možné vykonať takéto porovnanie normálnej hodnoty a vývoznej ceny, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade na zistené rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí a preukáže, že ovplyvňujú ceny, a tým ich porovnateľnosť – *neoficiálny preklad*]. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicite, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania.“

3 Ú. v. ES L 336, 1994, L 336, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s 189.

4 Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45.

5 Ú. v. EÚ L 340, 2005, s. 17.

8. V článku 6 s názvom „Prešetrovanie“ sa v odseku 7 základného nariadenia stanovuje:

„Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia a vývozcovia a ich zastupiteľské združenia, organizácie užívateľov a spotrebiteľov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 5 ods. 10, ako [aj] zástupcovia krajiny vývozu sa môžu na základe písomnej žiadosti zoznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla prešetrovaná strana, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi [Únie] alebo jeho členských štátov, a ktoré sú relevantné pre predloženie ich prípadu a nie sú dôverné v zmysle článku 19 a boli použité pri prešetrovaní. Tieto strany môžu reagovať na uvedené informácie a ich pripomienky sa zohľadnia v prípade, že sú dostatočne odôvodnené.“

9. V článku 19 s názvom „Ochrana dôverných informácií“ sa v odsekoch 1 a 4 základného nariadenia stanovuje:

„1. Všetky informácie dôverného charakteru (napr. ktorých vyzradenie by mohlo poskytnúť veľkú konkurenčnú výhodu konkurentovi, malo nepriaznivé dôsledky pre osobu poskytujúcu informácie alebo osobu, od ktorej získala informácie), prípadne informácie poskytnuté dôverne stranami pri prešetrovaní, ak je na to dobrý dôvod, považujú príslušné orgány za dôverné.

…

4. Tento článok nebráni zverejneniu všeobecných informácií orgánmi [Únie] a najmä uvedeniu dôvodov, na základe ktorých boli prijaté rozhodnutia v zmysle tohto nariadenia, ani zverejneniu dôkazov, o ktoré sa opierali orgány [Únie], ak bude potrebné vysvetliť príslušné dôvody v súdnom konaní. Pri zverejnení týchto informácií treba zohľadniť oprávnené záujmy dotknutých strán, aby sa zabránilo vyzradeniu obchodného tajomstva.“

10. V článku 20 s názvom „Poskytovanie informácií“ sa v odsekoch 2 až 5 základného nariadenia stanovuje:

„2. [Osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia vyvážajúcej krajiny] môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporučené uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri dočasných opatreniach.

3. Žiadosti o konečné poskytnutie informácií, ako je uvedené v odseku 2, sa adresujú Komisii v písomnej forme… Ak nebolo uložené dočasné clo, strany majú možnosť požiadať o konečné poskytnutie informácií v lehote stanovenej Komisiou.

4. Konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomnou formou. Pri zohľadnení ochrany dôverných informácií sa poskytne čo najskôr, zvyčajne do jedného mesiaca pred konečným rozhodnutím alebo predložením návrhu na konečné opatrenie Komisiou podľa článku 9. Ak nie je Komisia schopná poskytnúť určité informácie alebo dôvody v stanovenej lehote, urobí tak, len čo to bude možné. Poskytnutím informácií nie je dotknuté následné rozhodnutie, ktoré môže prijať Komisia alebo Rada, ale ak takéto rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov, tieto budú poskytnuté čo najskôr.

5. Námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti.“

2. Sporné nariadenie a nasledujúce nariadenia týkajúce sa antidumpingových ciel na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele

11. Dňa 9. novembra 2007 začala Komisia konanie vo veci existencie dumpingu určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike. [6]

12. Prešetrovanie sa vzťahovalo na obdobie od 1. októbra 2006 do 30. septembra 2007. Na prešetrovaní spolupracovalo 110 čínskych spoločností alebo skupín, z ktorých bolo 9 vybratých ako reprezentatívna vzorka. [7]

13. Na záver prešetrovania prijala Rada 26. januára 2009 sporné nariadenie, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na určité spojovacie materiály zo železa alebo nehrdzavejúcej ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike.

14. Zo sporného nariadenia vyplýva, že normálna hodnota v prípade vyvážajúcich výrobcov, ktorým sa neposkytlo trhovohospodárske zaobchádzanie, sa stanovila na základe informácií poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny, v danom prípade z Indie. [8]

15. Pokiaľ ide konkrétne o spoločnosti, ktoré pri prešetrovaní nespolupracovali, dumpingové rozpätie sa v dôsledku nízkej úrovne spolupráce stanovilo ako priemer hodnoty zistenej z údajov Eurostatu a najvyššieho rozpätia zisteného pre druhy výrobkov predávané v reprezentatívnych množstvách spolupracujúcim vyvážajúcim výrobcom s najvyšším dumpingovým rozpätím. Na základe uvedeného sa dumpingové rozpätie stanovilo vo výške 115,4 %. [9]

16. Keďže sa však rozpätie ujmy pre celú krajinu stanovilo vo výške 85 %, sadzba konečného antidumpingového cla pre spoločnosti, ktoré pri prešetrovaní nespolupracovali, sa v súlade s „pravidlom nižšieho cla“ podľa článku 9 ods. 4 základného nariadenia [10] stanovila vo výške 85 %.

17. Dňa 28. júla 2011 schválil zmierovací orgán WTO (Dispute Settlement Body; ďalej len „DSB“) správu odvolacieho orgánu z 15. júla 2011 [11], ako aj správu osobitnej skupiny v znení správy odvolacieho orgánu v prípade „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa niektorých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Číne“ (WT/DS397). V uvedených správach sa predovšetkým konštatovalo, že prijatím sporného nariadenia sa Únia dopustila konania nezlučiteľného s niektorými ustanoveniami antidumpingovej dohody.

18. V nadväznosti na uvedené správy prijala Rada vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 924/2012 zo 4. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 91/2009 [12], na základe ktorého sa zachovali antidumpingové opatrenia uložené sporným nariadením, pre budúcnosť sa však znížila maximálna výška antidumpingového cla z 85 % na 74,1 %. [13]

6 Ú. v. EÚ C 267, 2007, s. 31.

7 Odôvodnenia 13 a 16 sporného nariadenia.

8 Odôvodnenia 86 až 98 sporného nariadenia.

9 Z ceny CIF na hranici Spoločenstva, clo nezaplatené. Pozri odôvodnenia 110 a 111 sporného nariadenia.

10 Podľa poslednej vety predmetného ustanovenia „výška antidumpingového cla nepresiahne stanovené dumpingové rozpätie, mala by však byť nižšia ako dumpingové rozpätie, ak by takéto nižšie clo bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu [Únie]“.

11 WT/DS397/AB/R.

12 Ú. v. EÚ L 275, 2012, s. 1.

13 V nadväznosti na druhý podnet Čínskej ľudovej republiky predložil odvolací orgán WTO 18. januára 2016 správu, ktorú schválil DSB 12. februára 2016 a v ktorej sa konštatovalo, že prijatím vykonávacieho nariadenia č. 924/2012 Únia porušila aj antidumpingovú dohodu. Za týchto okolností Komisia prijala vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2016/278 z 26. februára 2016, ktorým sa zrušuje konečné antidumpingové clo uložené na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, rozšírené na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele zasielaných z Malajzie bez ohľadu na to, či sú deklarované ako výrobky s pôvodom v Malajzii alebo nie (Ú. v. EÚ L 52, 2016, s. 24).

II. Skutkový stav, konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

19. V roku 2011 podala Donex colné vyhlásenie na prepustenie spojovacích materiálov zo železa alebo ocele do voľného obehu. Na základe šetrenia Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) sa zistilo, že predmetný materiál mal pôvod v Čínskej ľudovej republike, a preto podliehal uloženiu antidumpingových ciel podľa sporného nariadenia.

20. Z tohto dôvodu boli spoločnosti Donex 4. júna 2014 doručené výzvy na zaplatenie antidumpingového cla vo výške vypočítanej pri uplatnení sadzby 85 %, ktorú sporné nariadenie stanovuje vo vzťahu k čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí nespolupracovali na prešetrovaní.

21. Donex napadla uvedené výzvy žalobou podanou na Rechtbank Noord-Holland (Súd pre provinciu Noord-Holland, Holandsko). Po zamietnutí tejto žaloby podala Donex odvolanie na Gerechtshof Amsterdam (Odvolací súd Amsterdam, Holandsko). Odvolací súd vo svojom rozsudku zamietol opravný prostriedok spoločnosti Donex, pričom odmietol predovšetkým tvrdenia, ktorými uvedená spoločnosť spochybnila platnosť sporného nariadenia.

22. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala Donex kasačnú sťažnosť na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko), čiže vnútroštátny súd v prejednávanej veci, ktorému opätovne predložila svoje tvrdenia týkajúce sa neplatnosti sporného nariadenia.

23. Vnútroštátny súd si kladie otázky týkajúce sa platnosti uvedeného nariadenia s odkazom na dva aspekty: v prvom rade v súvislosti so stanovením antidumpingového rozpätia v rámci sporného nariadenia, a to v súlade s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia, v druhom rade v súvislosti so spravodlivým porovnaním vykonaným podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

24. Pokiaľ ide o aspekt uvedený ako druhý, vnútroštátny súd sa zaoberá najmä otázkou platnosti sporného nariadenia v súvislosti s tvrdením spoločnosti Donex, podľa ktorého sa mali orgány Únie dopustiť porušenia článku 2 ods. 10 základného nariadenia tým, že v potrebnej lehote neposkytli čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali na prešetrovaní, všetky údaje indického výrobcu týkajúce sa určenia normálnej hodnoty. V tomto ohľade vnútroštátny súd výslovne odkazuje na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi v spojených veciach Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Consiglio (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2016:928, ďalej len „návrhy vo veciach Changshu a Ningbo“).

25. Za týchto okolností vnútroštátny súd rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je nariadenie (ES) č. 91/2009 neplatné voči dovozcovi do Únie pre porušenie článku 2 ods. 11 nariadenia (ES) č. 384/96, pretože pri výpočte dumpingového rozpätia pre dotknutý výrobok od nespolupracujúcich čínskych vyvážajúcich výrobcov z porovnania upraveného v tomto ustanovení Rada vylúčila vývozné transakcie týkajúce sa určitých druhov výrobku?

2. Je nariadenie (ES) č. 91/2009 pre porušenie článku 2 ods. 10 nariadenia (ES) č. 384/96 neplatné voči dovozcovi do Únie, pretože orgány Únie v rámci výpočtu dumpingového rozpätia pre dotknutý výrobok pri porovnávaní normálnej hodnoty výrobku indického výrobcu s vývoznými cenami podobného čínskeho výrobku neboli ochotné zohľadniť úpravy v súvislosti s dovoznými prirážkami a nepriamymi daňami v analogickej krajine (teda v Indii), ako aj v súvislosti s rozdielmi vo výrobe, resp. výrobnými nákladmi, alebo pretože orgány Únie počas prešetrovania (včas) neposkytli spolupracujúcim čínskym vyvážajúcim výrobcom všetky údaje indického výrobcu v rámci určovania normálnej hodnoty?“

III. Analýza

A. Úvodné poznámky k návrhu na začatie prejudiciálneho konania

26. Vnútroštátny súd žiada prostredníctvom svojho návrhu na začatie prejudiciálneho konania, aby Súdny dvor posúdil platnosť sporného nariadenia vo vzťahu k trom profilom: možné porušenie článku 2 ods. 11 základného nariadenia pri určovaní dumpingového rozpätia (prvá prejudiciálna otázka), možné porušenie článku 2 ods. 10 uvedeného nariadenia v súvislosti s údajným odmietnutím orgánov Únie zohľadniť niektoré úpravy (prvá časť druhej prejudiciálnej otázky) a možné porušenie uvedeného článku 2 ods. 10 v súvislosti s údajným opomenutím týchto orgánov poskytnúť čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali pri prešetrovaní, všetky údaje indického výrobcu týkajúce sa stanovenia normálnej hodnoty (druhá časť druhej prejudiciálnej otázky).

27. V súlade so žiadosťou Súdneho dvora sa v týchto návrhoch zameriam na druhú časť druhej prejudiciálnej otázky.

28. Na úvod však treba podľa môjho názoru predovšetkým pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne vo veciach obchodných ochranných opatrení orgány Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmavať. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa preto obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená voľba, boli vecne správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci.[14]

29. V druhom rade je potrebné poznamenať, že vnútroštátny súd opakovane uvádza ako základ niektorých svojich pochybností o platnosti sporného nariadenia odkaz na nariadenie č. 924/2012 prijaté v nadväznosti na rozhodnutie DSB z 28. júla 2011, uvedené v bode 17 vyššie. Aj samotná Donex sa vo svojich písomných vyjadreniach odvoláva na uvedené nariadenie na účely odôvodnenia niektorých jej tvrdení týkajúcich sa neplatnosti sporného nariadenia. V tejto súvislosti je však potrebné konštatovať, že nariadenie č. 924/2012 bolo prijaté neskôr než sporné nariadenie, a to s cieľom zmeniť sporné nariadenie v dôsledku vykonania osobitného šetrenia, odlišného od prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia. Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že nie je možné dovolávať sa nezákonnosti nariadenia č. 924/2012 alebo nedostatkov šetrenia, ktoré viedlo k jeho prijatiu, na účely spochybnenia platnosti sporného nariadenia.

B. O druhej časti druhej prejudiciálnej otázky

1. Úvodné poznámky

30. V druhej časti druhej prejudiciálnej otázky vnútroštátny súd žiada, aby Súdny dvor rozhodol, či je sporné nariadenie neplatné vo vzťahu k dovozcovi do Únie, akým je Donex, a to z dôvodu porušenia článku 2 ods. 10 základného nariadenia, z dôvodu, že počas prešetrovania, ktoré viedlo k jeho prijatiu, orgány Únie údajne včas neposkytli spolupracujúcim čínskym vyvážajúcim výrobcom všetky údaje indického výrobcu využívané v rámci určovania normálnej hodnoty.

31. Ako sa uviedlo v bode 14 vyššie, uvedená otázka vyvstáva v kontexte, v ktorom orgány Únie v spornom nariadení stanovili normálnu hodnotu vo vzťahu k vyvážajúcim výrobcom, ktorým sa neposkytlo trhovohospodárske zaobchádzanie, na základe informácií poskytnutých výrobcom z analogickej krajiny, v danom prípade z Indie.

14 Z nedávnych rozhodnutí pozri rozsudok z 19. septembra 2019, Trace Sport (C-251/18, EU:C:2019:766, bod 47 a citovaná judikatúra).

32. Otázka vnútroštátneho súdu vychádza z tvrdení, ktoré v konaní pred uvedeným súdom predniesla Donex, ktorá ich v podstate zopakovala aj v konaní na Súdnom dvore. Donex zastáva názor, že údajná skutočnosť, že Komisia počas prešetrovania neposkytla spolupracujúcim čínskym vyvážajúcim výrobcom včas potrebné informácie, najmä údaje týkajúce sa indického výrobcu, zabránila čínskym výrobcom v uplatnení ich práva požiadať o úpravy podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

33. Okrem toho, že orgány Únie vecne spochybnili tvrdenie, že v prejednávanej veci došlo k porušeniu článku 2 ods. 10 základného nariadenia, vzniesli aj námietku predbežného charakteru. Dotknuté orgány uvádzajú, že vzhľadom na to, že Donex sa nepodieľala na predmetnom antidumpingovom konaní, nemôže sa dovolávať porušenia práv na obranu tretích osôb, čiže čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí spolupracovali na danom prešetrovaní.

34. Podľa môjho názoru je preto potrebné najskôr preskúmať námietku vznesenú orgánmi Únie, ktorá má voči vecnej analýze otázky, ktorú položil vnútroštátny súd, predbežný charakter.

2. O možnosti dovozcu namietať porušenie procesných práv tretích osôb v rámci antidumpingového konania, na ktorom sa nezúčastnil

35. Orgány Únie vo svojich pripomienkach prednesených v konaní na Súdnom dvore uvádzajú, že Donex, ktorá je dovozcom výrobku podliehajúceho antidumpingovému clu, pričom sa nezúčastnila konania vedúceho k uloženiu predmetného cla, nemôže z tohto dôvodu pred vnútroštátnym súdom vo svoj prospech namietať porušenie práv na obranu prislúchajúcich čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali na predmetnom prešetrovaní. Donex preto nemôže získať nijaký osoh zo skutočnosti, že v priebehu konania, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia, mohlo dôjsť k porušeniu údajnej informačnej povinnosti orgánov Únie voči vyššie uvedeným vyvážajúcim výrobcom, ktorá im mala umožniť požiadať o úpravy. Uvedený záver je podľa orgánov Únie ešte zjavnejší vzhľadom na fakt, že ani čínski vyvážajúci výrobcovia, od ktorých spoločnosť Donex doviezla výrobok podliehajúci clu, na predmetnom prešetrovaní nespolupracovali.

36. Na podporu svojich tvrdení orgány Únie odkazujú na rozsudok Súdneho dvora z 10. septembra 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573; ďalej len „rozsudok Fliesen-Zentrum“).

37. V uvedenom rozsudku sa Súdny dvor zaoberal, rovnako ako v prejednávanej veci, prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa platnosti nariadenia ukladajúceho antidumpingové clo, ktorú Súdnemu dvoru predložil príslušný súd členského štátu v rámci vnútroštátneho konania začatého na podnet dovozcu výrobku podliehajúceho clu. Daný vnútroštátny súd si okrem iného položil otázku, či inštitúcie Únie porušili práva dotknutého dovozcu na obranu, keď poskytli vágne informácie o presnom spôsobe výpočtu normálnej hodnoty a znemožnili tak predloženie dôvodných pripomienok v konkrétnej súvislosti s úpravami vykonávanými v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia. [15]

38. Po tom, čo Súdny dvor v uvedenom rozsudku konštatoval, že je nesporné, že dotknutý dovozca sa nezúčastnil prešetrovania, ktoré viedlo k uloženiu predmetného antidumpingového cla, a že daný dovozca nie je prepojený s nijakým čínskym výrobcom, rozhodol, že predmetný dovozca sa nemohol dovolávať práv na obranu v konaní, ktorého sa sám nezúčastnil. [16]

39. Donex nepopiera podobnosti medzi vecou, o ktorej sa rozhodlo uvedeným rozsudkom Fliesen-Zentrum, a prípadom v prejednávanej veci, poukazuje však na to, že opomenutie inštitúcií poskytnúť čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali na prešetrovaní, informácie potrebné na to, aby mohli riadne podať žiadosti o úpravu normálnej hodnoty, nepredstavuje porušenie práv na obranu, ale skutočne ide o pochybenie pri uplatnení článku 2 ods. 10 základného nariadenia. Keďže

15 Pozri bod 71 rozsudku Fliesen-Zentrum.

16 Pozri bod 73 rozsudku Fliesen-Zentrum.

uvedené pochybenie má vplyv na spravodlivé porovnanie medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou vykonané v zmysle uvedeného ustanovenia v spornom nariadení, podľa spoločnosti Donex sa odrazilo na dumpingovom rozpätí stanovenom pre vyvážajúcich výrobcov, ktorí nespolupracovali na prešetrovaní, ako sú výrobcovia, od ktorých Donex doviezla výrobok dotknutý v prejednávanej veci.[17] Základom tvrdení spoločnosti Donex je článok 2.4 posledná veta antidumpingovej dohody, tak, ako ho vykladá DSB,[18] ako aj návrhy, ktoré vo veciach Changshu a Ningbo predniesol generálny advokát Mengozzi[19].

40. V uvedenom kontexte je preto nevyhnutné preskúmať, či z článku 2 ods. 10 základného nariadenia možno odvodiť povinnosť dotknutých orgánov poskytnúť vyvážajúcim výrobcom spolupracujúcim na prešetrovaní – alebo vo všeobecnosti všetkým zainteresovaným stranám – informácie potrebné na to, aby mohli riadne požiadať o úpravy a, následne, či sa má možné porušenie takejto povinnosti kvalifikovať ako podstatné porušenie článku 2 ods. 10 základného nariadenia alebo ako porušenie práv na obranu alebo iných procesných práv dotknutých vyvážajúcich výrobcov.

41. V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým poznamenať, že podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia s názvom „porovnanie“ sa medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou vykonáva spravodlivé porovnanie, a to s náležitým prihliadnutím na rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien, pričom v prípade nemožnosti vykonať porovnanie medzi stanovenou normálnou hodnotou a vývoznou cenou, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade na rozdiely vo faktoroch, ktoré ovplyvňujú ceny, a teda cenové porovnanie, uvedených v písmenách a) až k) uvedeného ustanovenia.

42. Článok 2 ods. 10 základného nariadenia preto ako taký obsahuje iba hmotnoprávne ustanovenia týkajúce sa vykonávania spravodlivého porovnania medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou. Uvedený článok naopak neobsahuje nijaké ustanovenie procesného charakteru, ktoré by výslovne ukladalo inštitúciám Únie povinnosť poskytovať zainteresovaným stranám konkrétne informácie.

43. Rovnako je však potrebné poznamenať, že ustanovenie článku 2 ods. 10 základného nariadenia sa zjavne inšpiruje článkom 2.4 antidumpingovej dohody.

44. V tomto ohľade sa zdôraznilo, že v prvej vete článku 2 ods. 10 základného nariadenia sa používa v podstate to isté znenie, ako je znenie použité v článku 2.4 antidumpingovej dohody. Na základe uvedeného možno odvodiť, že prinajmenšom pokiaľ ide o povinnosť vykonať „spravodlivé porovnanie“ medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou, znenie uvedeného ustanovenia jednoznačne preukazuje vôľu normotvorcu Únie implementovať do práva Únie konkrétny záväzok vyplývajúci z článku 2.4 antidumpingovej dohody,[20] a to v zmysle rozsudku Súdneho dvora zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494)[21]. Z uvedeného vyplýva, že Súdny dvor Európskej únie by mal skúmať zákonnosť predmetných aktov Únie na základe ich súladu s uvedeným ustanovením antidumpingovej zmluvy, pričom dá pojmu „spravodlivé porovnanie“ ten zmysel, ktorý má v práve WTO.[22]

45. Na podporu svojho tvrdenia sa však Donex neodvoláva na prvú, ale na poslednú vetu článku 2.4 antidumpingovej dohody, v súlade s jej výkladom v rozhodnutiach a odporúčaniach DSB. Podľa uvedenej poslednej vety „úrady oznámia dotyčným stranám, ktoré informácie sú nevyhnutné na zabezpečenie celkového porovnania a nebudú ich neprimerane zaťažovať pri dokazovaní“.

17 Ako som totiž uviedol v bode 15 vyššie, z odôvodnení 110 a 111 sporného nariadenia vyplýva, že vo vzťahu k vyvážajúcim výrobcom, ktorí na prešetrovaní nespolupracovali, sa dumpingové rozpätie stanovilo okrem iného na základe najvyššieho rozpätia jedného zo spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov.

18 Najmä v správe odvolacieho orgánu z 15. júla 2011, uvedenej v bode 17 vyššie; pozri bod 489 predmetnej správy.

19 Pozri najmä body 113 až 120 nižšie.

20 Pozri bod 37 návrhov, ktoré vo veciach Changshu a Ningbo predniesol generálny advokát Mengozzi. V tejto súvislosti pozri aj rozsudok z 8. júla 2008, Huvis/Consiglio (T-221/05, neuverejnený, EU:T:2008:258, bod 73).

21 Pozri najmä body 45 a 46 tohto rozsudku.

22 Pozri odkazy uvedené v poznámke pod čiarou 20.

46. V tejto súvislosti je však potrebné konštatovať, že do článku 2 ods. 10 základného nariadenia sa na rozdiel od prvej vety článku 2.4 antidumpingovej dohody konkrétne neprebralo ustanovenie uvedené v poslednej vete tohto článku antidumpingovej dohody. Uvedené ustanovenie sa podľa všetkého konkrétne neprebralo ani do iného článku základného nariadenia.

47. Okrem toho Súdny dvor pri viacerých príležitostiach vysvetlil, že hoci sa v odôvodnení 5 základného nariadenia uvádza, že pravidlá antidumpingovej dohody treba zaviesť do práva Únie „v miere, v akej je to možné“, táto formulácia sa má vykladať v tom zmysle, že aj keď normotvorca Únie istotne zamýšľal zohľadniť pravidlá antidumpingovej dohody pri prijatí základného nariadenia, neprejavil v každom prípade vôľu prebrať do uvedeného nariadenia všetky takéto pravidlá. [23]

48. S ohľadom na uvedené sa domnievam, že pri uplatnení kritérií, ktoré v súvislosti so základným nariadením vypracoval Súdny dvor v uvedenom rozsudku Komisia/Rusal Armenal, z článku 2 ods. 10 ani z nijakého iného ustanovenia uvedeného nariadenia nie je možné odvodiť jednoznačnú vôľu normotvorcu Únie implementovať do práva Únie osobitný záväzok vyplývajúci z článku 2.4 antidumpingovej dohody.

49. Z uvedeného vyplýva, že Súdny dvor Európskej únie nemôže skúmať zákonnosť sporného nariadenia z hľadiska súladu s predmetným ustanovením antidumpingovej dohody, s tým dôsledkom, že Donex nemôže využiť ustanovenie poslednej vety článku 2.4 antidumpingovej dohody, tak, ako ho vykladá DSB, aby spochybnil platnosť uvedeného nariadenia. [24]

50. Ďalej, pokiaľ ide o tvrdenia spoločnosti Donex týkajúce sa neplatnosti sporného nariadenia, ktorých základom je rozhodnutie DSB z 28. júla 2011 uvedené v bode 17 vyššie, Súdny dvor už konštatoval, že vzhľadom na to, že toto rozhodnutie bolo prijaté neskôr ako uvedené nariadenie, nemôže predstavovať jeho právny základ. [25]

51. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že článok 2 ods. 10 základného nariadenia nestanovuje ako taký, na rozdiel od tvrdenia spoločnosti Donex, nijakú pozitívnu povinnosť inštitúcií Únie poskytovať zainteresovaným stranám konkrétne informácie.

52. To však neznamená, že v základnom nariadení sa nezohľadňuje požiadavka vyjadrená v poslednej vete článku 2.4 antidumpingovej dohody, podľa ktorej sa zainteresovaným stranám uvedú informácie, ktoré majú poskytnúť, aby bolo možné vykonať spravodlivé porovnanie.

53. Túto požiadavku treba zaradiť do procesného systému, ktorý normotvorca Únie vytvoril v rámci antidumpingových konaní, ktoré inštitúcie na základe predmetného nariadenia vykonávajú.

54. V tejto súvislosti majú osobitný význam ustanovenia článku 6 ods. 7 a článku 20 ods. 2 až 5 základného nariadenia, ktoré niektorým zainteresovaným subjektom umožňujú prijímať informácie týkajúce sa priebehu prešetrovania a predkladať k danej veci pripomienky.

23 Rozsudky zo 16. júla 2015, Komisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 52), a zo 4. februára 2016, C & J Clark International (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 90). Pozri aj nedávny rozsudok z 15. novembra 2018, Baby Dan (C-592/17, EU:C:2018:913, bod 72).

24 Pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. februára 2016, C & J Clark International (C-659/13 a C-34/14, EU:C:2016:74, bod 92), a z 15. novembra 2018, Baby Dan (C-592/17, EU:C:2018:913, bod 75). V konkrétnej súvislosti s rozhodnutiami a odporúčaniami DSB Súdny dvor vylúčil možnosť hospodárskeho subjektu dovolávať sa na Súdnom dvore Európskej únie nezlučiteľnosti aktu Únie s rozhodnutím DSB. Z judikatúry Súdneho dvora tak vyplýva, aspoň mimo prípadov, keď v nadväznosti na tieto rozhodnutia a odporúčania Únia zamýšľala prevziať osobitnú povinnosť, že rozhodnutia alebo odporúčania DSB, ktorými sa potvrdzuje nedodržanie pravidiel WTO, nemožno, podobne ako v prípade hmotnoprávnych pravidiel stanovených v dohodách WTO, uplatniť na súde Únie na účely rozhodnutia vo veci zlučiteľnosti aktu Únie s takýmto odporúčaním alebo rozhodnutím. Pozri v tomto zmysle bod 96 vyššie uvedeného rozsudku C & J Clark International, ako aj rozsudok z 10. novembra 2011, X a X BV (C-319/10 a C-320/10, neuverejnený, EU:C:2011:720, bod 37 a tam citovaná judikatúra).

25 Rozsudok z 18. októbra 2018, Rotho Blaas (C-207/17, EU:C:2018:840, bod 51).

55. Na základe článku 6 ods. 7 sa môžu osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupiteľské združenia, užívatelia a spotrebiteľské organizácie, ako aj zástupcovia krajiny vývozu oboznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla prešetrovaná strana, a sú relevantné z hľadiska ochrany ich záujmov, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo členských štátov, a za predpokladu, že tieto informácie nie sú dôverné v zmysle článku 19 základného nariadenia a boli použité pri prešetrovaní.[26] Tieto strany môžu aj reagovať predkladaním pripomienok, ktoré je Komisia povinná zohľadniť. Uvedená možnosť však podlieha dvom podmienkam: v prvom rade, že uvedené subjekty sa prihlásili v lehotách stanovených v oznámení o začatí konania,[27] a v druhom rade, že písomne požiadajú o oboznámenie sa s predmetnými informáciami.

56. Ustanovenia článku 20 ods. 2 až 5 umožňujú osobám, ktoré podali podnet, dovozcom, vývozcom a ich zastupujúcim združeniam, ako aj zástupcom vyvážajúcej krajiny požiadať o poskytnutie informácií o najvýznamnejších skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých sa má odporučiť uloženie konečných opatrení alebo ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia konečných opatrení. Aj v tomto prípade sa však možnosť prijať konečné informácie a následne predložiť k danej veci pripomienky podmieňuje podaním písomnej žiadosti Komisii.[28]

57. Z tohto dôvodu je potrebné konštatovať, že základné nariadenie v systéme antidumpingového konania priznáva niektorým zúčastneným stranám procesné práva a záruky[29], ktorých uplatnenie však závisí od aktívnej účasti dotknutých strán na samotnom konaní, ktorá sa musí prejaviť prinajmenšom predložením písomnej žiadosti v stanovených lehotách.

58. Práve do takéhoto procesného kontextu je potrebné zaradiť vyššie uvedenú požiadavku vyjadrenú v poslednej vete článku 2.4 antidumpingovej dohody, aby sa zainteresovaným stranám určilo, ktoré informácie majú poskytnúť, aby bolo možné vykonať spravodlivé porovnanie.

59. Do rovnakého procesného kontextu treba podľa môjho názoru zaradiť aj tvrdenia generálneho advokáta Mengozziho uvedené v návrhoch, ktoré predniesol vo veciach Changshu a Ningbo, ktorých sa dovoláva Donex a odkázal na ne vnútroštátny súd, podľa ktorých je vzhľadom na zásadu riadnej správy vecí verejných zakotvenú v článku 41 Charty základných práv Európskej únie úlohou inštitúcií, aby prešetrovaným vyvážajúcim výrobcom poskytli dostatočné informácie, ktoré im umožnia podať žiadosti o úpravu, najmä v súvislosti s prešetrovaniami, pri ktorých sa normálna hodnota stanovuje na základe cien výrobcu v analogickej krajine.[30]

26 Pozri v súvislosti s článkom 6 ods. 7 základného nariadenia rozsudok z 28. novembra 2013, CHEMK a KF/Rada (C-13/12 P, neuverejnený, EU:C:2013:780, bod 32 a nasl.).

27 V súlade s článkom 5 ods. 10 základného nariadenia.

28 O rozsahu pôsobnosti článku 20 základného nariadenia pozri aj rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada (T-424/13, EU:T:2016:378, body 99 až 102).

29 O vzťahu medzi uznaním takýchto procesných práv a záruk v rámci antidumpingového konania a možnosti súdne napadnúť nariadenia ukladajúce antidumpingové clá pozri, v osobitnej súvislosti so situáciou združení zastupujúcich záujmy výrobcov dotknutých v príslušnom konaní, rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, body 97 a 106 až 108).

30 Pozri konkrétne body 116 až 119 návrhov, ktoré vo veciach Changshu a Ningbo predniesol generálny advokát Mengozzi.

60. Zo systému antidumpingového konania zriadeného v súlade so základným nariadením vyplýva, že vzhľadom na to, že procesné práva a záruky priznané týmto nariadením podliehajú aktívnej účasti na prešetrovaní, tieto práva a záruky patria výlučne subjektom, ktoré do predmetného konania aktívne zasiahli. Z tohto dôvodu môže ich prípadné porušenie v priebehu prešetrovania, ktoré má zvyčajne podobu rozporu s požiadavkami súvisiacimi s dodržiavaním práv zainteresovaných subjektov na obranu [31], akým je právo byť vypočutý [32], namietať iba strana, ktorej takéto právo alebo záruka patrí. [33]

61. Ďalej je tiež potrebné poznamenať, že prístup zainteresovaných strán k informáciám týkajúcim sa antidumpingového prešetrovania podľa článku 6 ods. 7 a článku 20 základného nariadenia je v každom prípade výslovne obmedzený dôvernou povahou týchto informácií. Zásady, ktorými sa riadi právo zainteresovaných strán na informácie, preto treba zosúladiť s požiadavkami dôvernosti a najmä s povinnosťou inštitúcií Únie rešpektovať obchodné tajomstvo. [34]

62. Základné nariadenie preto obsahuje niekoľko ustanovení, okrem iného najmä článok 19 základného nariadenia, ktoré umožňujú zosúladiť potreby súvisiace s právami zainteresovaných strán účinne brániť svoje záujmy s požiadavkami súvisiacimi s potrebou chrániť dôverné informácie. [35] Okrem toho sa zdá, že potreba zosúladenia uvedených požiadaviek je osobitne významná v prípadoch, keď sa normálna hodnota určuje, tak ako v spornom nariadení, na základe uplatnenia metódy analogickej krajiny. [36]

3. O dôvode neplatnosti sporného nariadenia uvedenom v druhej časti druhej prejudiciálnej otázky

63. V druhej časti druhej prejudiciálnej otázky sa vnútroštátny súd zaoberá platnosťou sporného nariadenia voči spoločnosti Donex, a to z dôvodu údajného opomenutia inštitúcií Únie poskytnúť čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí spolupracovali pri prešetrovaní, informácie potrebné na to, aby mohli riadne požiadať o úpravu normálnej hodnoty, najmä všetky údaje indického výrobcu použité na zostavenie takejto hodnoty.

64. Z analýzy vykonanej v predchádzajúcich bodoch týchto návrhov však vyplýva, že aj za predpokladu, že by sa takéto opomenutie skutočne potvrdilo, mohlo by predstavovať porušenie práv na obranu prislúchajúcich čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorí uplatnili svoje procesné práva počas antidumpingového konania vedúceho k prijatiu sporného nariadenia.

65. Keďže, ako vyplýva z bodu 60 vyššie, uvedené práva patria iba subjektom, ktoré sa podieľali na antidumpingovom konaní, a vzhľadom na to, že je nesporné, že Donex sa takéhoto konania nezúčastnila, je potrebné dospieť k záveru, že táto spoločnosť nemohla v nijakom prípade využiť uvedené možné porušenie s cieľom spochybniť platnosť sporného nariadenia.

31 Pozri v tejto súvislosti rozsudok zo 16. februára 2012, Rada/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 75 až 87), a to konkrétne, pokiaľ ide o úpravy vykonanú podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

32 Pozri napríklad rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia (T-301/16, EU:T:2019:234, body 59 a 77 a tam citovaná judikatúra).

33 Všeobecný súd v rámci svojej judikatúry už niekoľkokrát uznal subjektívny charakter porušenia práv na obranu. Pozri okrem iného rozsudky z 12. decembra 2018, Freistaat Bayern/Komisia (T-683/15, EU:T:2018:916, bod 44 a citovaná judikatúra), a zo 16. marca 2016, Frucona Košice/Komisia (T-103/14, EU:T:2016:152, bod 81).

34 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 1985, Timex/Rada a Komisia (264/82, EU:C:1985:119, bod 24). Pozri v tejto súvislosti aj rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada (T-424/13, EU:T:2016:378, bod 94). Súdny dvor okrem toho uviedol, že povinnosť inštitúcií Únie dodržiavať zásadu dôvernosti informácií týkajúcich sa podnikov, najmä podnikov z tretích krajín, ktoré deklarovali ochotu spolupracovať na prešetrovaní, nemožno vykladať spôsobom, ktorý by práva priznané stranám, ktorých sa dotýka základné nariadenie, zbavil ich podstatného obsahu. Pozri v tomto zmysle bod 29 uvedeného rozsudku Timex/Rada a Komisia.

35 Najmä článok 6 ods. 7, článok 19 ods. 2 až 4 a článok 20 ods. 4 základného nariadenia. Pre viac podrobností pozri rozsudok Všeobecného súdu z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada (T-424/13, EU:T:2016:378, bod 105).

36 Ako uviedol generálny advokát Mengozzi v bode 113 návrhov, ktoré predniesol vo veciach Changshu a Ningbo, oproti požiadavke umožniť účastníkom konania, ktorí podávajú žiadosti o úpravy podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia, disponovať potrebnými informáciami, ktoré im umožnia odôvodniť základ ich žiadostí, stojí požiadavka zachovať dôvernosť údajov podnikov z analogickej krajiny, ktoré súhlasia so spoluprácou s inštitúciami v rámci antidumpingových prešetrovaní a ktoré v prípadoch uplatnenia metódy analogickej krajiny predstavujú základný zdroj údajov, z ktorých inštitúcie vo všeobecnosti vychádzajú. Nezohľadnenie tejto požiadavky by totiž mohlo vážne ohroziť možnosť vykonávať takéto prešetrovania.

66. Navyše vzhľadom na skutočnosť, ktorú v konaní na Súdnom dvore konštatovali orgány Únie, pričom Donex to nijakým spôsobom nespochybnila, t. j. že ak nie všetky, prinajmenšom väčšina údajov týkajúcich sa indického výrobcu použitá na výpočet normálnej hodnoty mala dôverný charakter, orgány Únie by v každom prípade nemohli poskytnúť „všetky“ údaje týkajúce sa takéhoto výrobcu, ako uviedol vnútroštátny súd vo svojej prejudiciálnej otázke.

67. Subsidiárne ešte poznamenám, že z príslušnej judikatúry vyplýva, že existencia nezrovnalosti týkajúcej sa práv na obranu môže viesť k zrušeniu sporného nariadenia len vtedy, ak existuje možnosť, že by správne konanie mohlo z dôvodu tejto nezrovnalosti viesť k inému výsledku, čo by sa konkrétne dotklo práva na obranu subjektu, ktorý dané porušenie namieta.[37]

68. Ak by sa v tejto súvislosti aj vychádzalo z opačného predpokladu, že dovozca by mohol uplatňovať práva vyvážajúceho výrobcu, od ktorého nadobudol výrobok podliehajúci clám, a mohol by tak namietať možné porušenie práv na obranu tohto vyvážajúceho výrobcu, je nutné poznamenať, že v predmetnej veci je nesporné, že ani čínski vyvážajúci výrobcovia, od ktorých Donex nadobudla predmetný výrobok, sa nezúčastnili na prešetrovaní, ktoré viedlo k prijatiu sporného nariadenia. Preto neuplatňovali procesné práva, ktoré mohli prípadne mať v priebehu tohto konania.

69. S ohľadom na vyššie uvedené úvahy treba podľa môjho názoru odpovedať na druhú časť druhej prejudiciálnej otázky obdobne, ako Súdny dvor rozhodol vo vyššie citovanom rozsudku Fliesen-Zentrum, bez potreby skutočne rozhodnúť o otázke, či orgány Únie, ktoré vyvážajúcim výrobcom spolupracujúcim na predmetnom prešetrovaní neposkytli informácie dostatočné na to, aby mohli podať žiadosti o úpravu, mohli alebo nemohli týmto spôsobom porušiť práva dotknutých vyvážajúcich výrobcov na obranu – teda v zmysle, že Donex nemôže napadnúť platnosť sporného nariadenia na vnútroštátnom súde na základe námietky týkajúcej sa porušenia práv na obranu prislúchajúcich tretím osobám, t. j. uvedeným čínskym vyvážajúcim výrobcom, ku ktorému malo dôjsť v priebehu konania, na ktorom sa Donex nezúčastnila. Druhá časť druhej prejudiciálnej otázky je preto neprípustná.

IV. Návrh

70. S ohľadom na všetky vyššie uvedené úvahy navrhujem Súdnemu dvoru, aby na druhú časť druhej prejudiciálnej otázky položenej Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) odpovedal takto:

Dovozca dovážajúci do Európskej únie výrobok podliehajúci antidumpingovým clám na základe nariadenia, akým je nariadenie Rady (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, ktorý sa nezúčastnil na konaní vedúcom k prijatiu uvedeného nariadenia, nemôže následne spochybniť jeho platnosť na súde členského štátu prostredníctvom námietky týkajúcej sa porušenia práv na obranu prislúchajúcich subjektom, ktoré sa na predmetnom konaní zúčastnili. Druhá časť druhej prejudiciálnej otázky je preto neprípustná.

37 Od takéhoto subjektu však nemožno požadovať, aby preukázal, že rozhodnutie by bolo iné, ale iba to, že takáto hypotéza nie je úplne vylúčená, keďže daný subjekt by mohol lepšie zabezpečiť svoju obranu v prípade neexistencie procesnej nezrovnalosti. Pozri rozsudok zo 16. februára 2012, Rada/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP (C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, body 78 a 79).